

FRAM KAMERATER

FEBRUAR -79

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN

Utgitt av ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI (marxist-leninistene)

KK - 10 år

Husk festmötet !

VIETNAM UT
AV KAMPUCHEA!

INNHOLDSFORTEGNELSE

Leder: Om KK-kampanja	side 3
KK: Noen vi kan lære av	" 5
Om 8. mars	6
Kritikk av Kampuchea-demonstrasjonen	8
"Ingen bevilgninger".....	10
Mot innmarsjen i Ungarn	12
Om samfunnsmessig produksjon	14
FY! Valget i Stud.samf.	15
NATO-parola 1.mai	15
10 argumenter mot lønnsstoppen	15
Er det håp for meg	16

Fra redaksjonen

I de førstkomende nummer av FK ønsker redaksjonen å prioritere følgende diskusjoner:

- Kampanja for å redde KK som dagsavis
- Sjøl kritikken fra SK i forbindelse med de økonomiske vanskelighetene partiet nå er oppe i. Sjøl kritikken foreligger til medlemmene med det første
- diskusjonene om tesene om militærspørsmålet
- diskusjon omkring arbeidsstil og byråkratiet i partiet. Hvordan utvikle partiets massearbeid og den lokale klassekampen innafor området til de enkelte laga? Se artikkelen til Jøspen i dette nummer av FK.
- 1.mai-parolene som er foreslått fra SK, deriblant parolene som er retta mot virkningene av den økonomiske krise.

Frist for stoff til neste nummer av FK settes til 10/3.

KK=KAMPANJA:

NOEN INNTRYKK ETTER 1.KAMPANJE-
UKA.

Stoda før 1.uka.

Fra KK i Oslo fikk vi lite opp-
muntrende meldinger:

Av fylkene lå Nord Trøndelag på 11.plass og Sør Trøndelag på 17. plass! Denne rankinglista hadde de kommet fram til ved å legge sammen vår plass på de tre kampanjene og veie alt likt. Vi protesterte: dette går ikke-vi har satsa på abonnenter og her ligger vi bedre enn: Nord T på 9. og Sør T på 11!-Vi står fortsatt på at KK sin metode ikke holder, men hadde vi noen grunn til å være så fornøyde?

Abbonentene hadde gått ganske bra. Her i Åf. eks Tr.heim trolig best enn av de store byene og Nord T hadde hatt en kraftig framrykking etter jul. Vi hadde oppfylt målsettingene for begge fylkene. Den 27/1 viste statistikken 128% på Nord og 117% på sør T. Da var trolig de to første dagene fra kampanjeuke 1 kommet med.

Men-hva med håndslag og laussalg? KK kunne opplyse at ved inngangen på 1.kampanjeuke lå N.tr på 99% og S.tr. på 85%. - Dette var sørgelige saker. Vi hadde freidig stilt målsettinga: 100% til 15/1; dette holdt ikke. Særlig i S.tr. har det vært tendenser til stagnasjon. Vi var altså ikke i mål med håndslag!

Hva med laussalget? Her var det rett og slett dårlig: S.tr hadde i gjennomsnitt ligget på 46% av målsettinga fra 1/9 til uke 3. N.tr. hadde ligget på 73%. I uke 3 var det klar tendens til framgang med 145% på N.tr og 60% på S.tr.

~~Har det skjedd noe i ukene?~~
Har det skjedd noe i ukene?

Foreløpige undersøkelser tyder på at vi er kommet godt i siget når det gjelder abonnenter. Når dette skrives har vi ingen KK statistikk å bygge på-men skal vi anslå at laga g har greid ca. 35% av sin nye målsetting? (Når dette leses har laga fått nye målsettinger som byg-

ger på endelige oppgaver, fra KK-sentralet.)

Men vi har en mistanke om at håndslag og laussalget fortsatt ligger dårlig an-i hvertfall for S.tr.

Kjørte vi rett på KK-konferransene?

KK-konferransene la hovedvekt på abonnent-og fornyingsspørsmålet. Var dette rett? - Vi mener fortsatt dette var rett, men vi undervurderte ei sak: Betydninga av å skape "blest" omkring uka. Uka har gått "stille" for seg. Vi har ikke markert uka i KK, ikke fått til særlig fine stand på mange viktige plasser. Dette hadde vært mulig uten store løft. Dette er en feil ledelsen for kampanja må korrigere. Men-viser det seg nå at vi har kommet igang med en offensiv på abonnenter har vi etter vår mening slått i rett retning.

Vi har kommet igang med abonnentsarbeidet, men det er ikke bare positive saker som kan oppsummeres. Noen utvalgte undersøkelser viser:

1. Avdelingsstyret som helhet har for dårlig grep om KK-arbeidet i laget. Bare 25% av formenna som er spurt kunne legge resultatet ~~xxx~~ på bordet. De hadde overlatt saken til KK-ansvarlig. - Det er sjølsagt en god ting med arbeidsdeling, men i disse 2 prioriterte ukehemå styret ta et mer kollektivt grep og særlig lagsformennene må "ligge på" arbeidet hele tida.

2. Det er brukt for få kvelder.

Mange kamerater mener de har brukt for få kvelder til å oppsøke folk. Å skaffe abonnenter har vært mer tidkrevende enn ~~xxx~~ mange hadde tenkt seg. Når vi virkelig skal sette alle kluter til i ei uke-er 2 kvelder i minste laget. Men-vi har ikke mer tid, sier noen. "Kan ikke ha barnevakt hver kveld". Men-kan ikke laget ordne egen barnevaktordning for denne uka? Noen har greid det-se annet innlegg i bladet.

3. Bare unntaksvis er uavhengige trukket med. Det ble lagt liten vekt på å trekke uavhengige i 1.uka. Men-ingen sa at vi ikke skulle spørre de aller nærmeste-uavhengige bud, sirkler, frontaktivister..

4. Mist ikke møtet om noen sier nei

Noen kamerater har blitt litt mot løse etter 1.uke. De hadde regna ~~xx~~ med at flere av de som de hadde spurt, skulle svare ja. Her tror vi det er idealisme ute og går. KK er ei kommunistisk avis. KK er ei avis med mye politisk stoff. Ingen kan vente at de store massene skal abonnere-ennå. De potensielle abonnentene fins i ho vedsak blant våre nære venner og blant politisk interesserte-også blant folk som sokner til andre partier. Mist ikke møtet om mange sier nei. Legg ikke skylda på avisa for det- det fins andre å spørre.

Vi må gjøre neste KK-uke enda bedre

Hva skal vi gjøre bedre i neste kampanjeuke?
 For det første skal arbeidet bli lettere og mer målretta ved at laga nå har fått oversikter over abonnenter i sitt område. Laga har også fått oversikter over abonnenter som ikke har fornya fra ca 1/10-78 og utover. Spesielt har laga i Trondheim fått oversikt over KK-abonnenter som ikke har fornya 1/1-79. All erfaring viser at dette er gull i lomma for KK-kampanja. Å virkelig ta et fast grep om alle som ikke har fornya oppsøke dem og fortelle om at ~~xxxx~~ avisa er trua ~~xx~~ og appellere til disse tidligere abonnentene om ~~støtte~~ støtte til KK, det er nå et alfa og omega i KK-kampanja. Det er lagsstyre si oppgave å lede dette arbeidet, og alle medlemmer må kontrollere at ~~de~~ det ikke sjuskes med dette arbeidet. Dersom dette arbeidet ikke blir ~~slutt~~ slutført i kampanjeuka, så må det

Dette arbeidet må for enhver pris ikke bli liggende.

Ledelsen må i tillegg jobbe for å markere uka skikkelig med kraftige stands og intervjuer i KK.

For det andre: Det var slett ikke alle medlemmer som jobba med 1.uka. Temmelig mange definerer på egenhånd at de har andre og viktigere oppgaver og noen er rett og slett passive og lar KK- seile sin egen sjø.

Legg annet til side for å frigjøre flere kvelder-hjelp hverandre med barnevakt ol.

For det tredje: Trekk med uavhengige. Lag KK-gruppemøter. Trekk med folk fra sirkler og andre venner.

For det fjerde: Styret som kollektiv må ta grep om uka.

For det femte: Sikre målsettinga for Håndslag-jobb for å overoppfylle.

For det sjette: Glem ikke laussalget. Noen har fått abonnenter gjennom det men i hovedsak må arbeidet med å rette opp laussalget bli ei sak vi jobber med hele tida.

LYKKE TIL MED KK-UKE NR 2

KK-ansvarlig i DS

KK:
Noen vi kan
lære av!

5

På KK-konferransen først på januar-la et lag fram planer vi stilte oss tvilende til. Laget jobba på et ganske stort steg i Trøndelag, men hadde aldri oppnådd de store resultatene i massemobilisering tidligere. Nå la laget fram planer om drastisk bedring: Var dette mulig? -----
For å være på den sikre siden stilte vi oss skeptiske: Ikke gap så høgt-var våres råd!
Laget fulgte ikke våres råd. De har vist i praksis at en dårlig ting kan snues til en god ting.

Hva skjedde?

Vi spurte formannen i laget hva de hadde gjort.-For det første sa han-var vi innstilt på å snu en dårlig tendens. Vi måtte borte fra det rutinemessige og kjedelige med KK-arbeidet-vi måtte trekke venner av partiet med i arbeidet. Med egne styrker kunne vi gjøre lite for å nå store resultater. Noen var sjølsagt skeptiske til at uavhengige ville være med-det var jo et "ork" for noen av oss, hvordan kunne vi vente at uavhengige ville orke?

Men-vi kunne ikke vente at folk var villig til dette uten å få noe igjen. Hva kunne vi tilby dem? Jo-politiske diskusjoner- Dette ble prøvd. Vi ba folk hjem til en kamerat for å diskutere KK og andre saker. Så stilte vi barnevakt for dem som hadde unger. Ungene samla vi en plass-og folk som av ulike årsaker ikke kunne selge-passa ungene.

Hvordan gikk det?

Jo-folk møtte opp. Dette var tydeligvis noe de satte pris på. Snart var vi like mange uavhengige som medlemmer som ville selge. Ja-det møtte og opp folk som sjøl ikke abonnerte! De gjorde da dobbel innsats-først abonnerte de sjøl-så var de med på salget.-

Vi har tatt grundig på diskusjoner av avisa før vi starta. Slik ble ~~alt~~ alle mobilisert. Det er ikke nok å ha en KK-selger, vi må sikre en god KK-selger: det greide vi gjennom politiske diskusjoner. Vi visste hva vi

skulle selge på.

Hva har resultatet blitt?

Da 1. uka var slutt hadde vi:
a. Fordobla tallet på KK-selgere
b. Nådd 41% av målsettinga på abonnenter fram til 1.10.79
c. Solgt 130% av laussalgsmålsettinga- og den er ganske høy for oss. Det betydde 80% auke i laussalget
d. Og -ikke minst-høynta entusiasmen i laget.

LÆR AV OPTIMISTENE -og vi skal lære at nøkternhet er en god ting, men at av og til skjer sprang. Mange kan greie slike sprang!

---*---
En fra KK-ledelsen som er blitt mer optimistisk!

8. MARS - TRONDHEIM

Forhandlingsresultatet for Trondheim er nå sikkert kjent for de fleste. Det blir ett tog - arrangert av KF, B&R, Ny Fe., og Kvinnesaksforeninga. Kvinneforbundet trakk seg pga. prinsippet om frie underparoler. De sa at det var så store uenigheter i synet på internasjonal politikk, det ville bli motstridende paroler under den anti-imperialistiske hovedparolen - dette ville de ikke godta, og gikk ut av forhandlingene.

Jeg mener dette er en viktig seier for oss - og kvinnekampen. Kvinneforbundet som helt klart støtter Sovjet, er isolert og pressa på defensiven i 8. mars-arbeidet i Trondheim.

En annen stor seier mener jeg er at de andre org. har godtatt et anti-imp. grunnlag for toget. B&R f.eks. brukte nesten et helt medl. møte til å diskutere imperialismen - og de stemte for å godta parolen (med knepent flertall). Dette viser at den linja som KF har kjempa for i flere år er rett, og at de andre kvinneorg. presses til å ta riktige standpunkt gjennom langvarig og konsekvent kamp.

Disse to resultatene er ikke oppnådd bare i år. Jeg mener at grunnlaget er lagt tidligere. KF har aldri gått med på at den anti-imp. kampen kunne kuttes ut for å oppnå enhet. Dette gjorde vi helt klart for de andre år også. Vi gikk med på å kutte ut paroler mot supermaktene i hovedparolegrunnlaget (vi hadde da vedtatt frie underparoler), men parole mot imperialismen sa vi var en forutsetning for ett tog. Dette begrunnet vi politisk ved å vise til den situasjonen spesielt kvinner i 3. verden står i.

Å få diskutert politikken i parolene - ikke bare se mekanisk på hva de forskjellige har i plattformen, det mener jeg er den beste måten å forhandle på.

Vi prøvde å gjøredet samme med "fascisme-parola". Vi fikk enhet på at kampen mot fascismen var viktig, men ikke på hvor viktig og aktuell den var i kvinnekampen. De andre org. syntes de hadde strukket seg langt nok - KF godtok det og trakk parola som hovedparole (medl.-møte-vedtak), men vi tar den med som underparole.

Det er en svakhet ved grunnlaget at det ikke er anti-fascistisk, ellers vurderer jeg grunnlaget som bra.

Noen mener kanskje at grunnlaget er for svakt når det ikke retter seg mot supermaktene, slik som verdenssituasjonen er idag. Utfra nivået i kvinnebevegelsen (også KF) på forståelsen for superm. rolle, mener jeg at det ville vært et venstreavvik om m-l.erne i KF skulle krevd brudd og to tog om ikke hovedparolegr. laget

retta seg mot supermaktene. Men jeg mener at vi skal kjempe for et slikt grunnlag der dette er mulig.

Den største svakheten i Trondheim mener jeg går på organiseringa av arbeidet. Forhandlingene har foregått bak lukkede dører - uenigheter er bare tatt opp på medlemsmøter i de forskjellige org. Medlemmene og uorganiserte kvinner har ikke fått anledning til å diskutere med hverandre, slik vi kunne fått gjort om vi hadde hatt åpne møter. Dette er ikke bare et teknisk spørsmål, men et viktig politisk spørsmål. Kjerna i dette er nemlig hvem vi mener 8. mars er til for - om det er kvinnes dag eller kvinneorg.

KF har måttet gi etter på dette prinsippet når det gjelder den sentrale organiseringa, men vi skal kjempe for at det er den andre linja som vinner fram på grunnplanet.

Vi ønsker mange og breie 8. mars-grupper, og har nå en mulighet til å nå langt flere enn noen gang tidligere. Vi må kontakte medl. av de andre org. og få de til å jobbe sammen med oss i 8. mars-grupper, og at vi ~~er~~ sammen får med mange uavhengige kvinner. Dette er virkelig en fin mulighet til å få diskutert politikken med vanlige medlemmer i de andre kv.org., og vi vil også vise de at det finnes mange kvinner som er interessert i kvinnekamp og vil være med å gjøre noe, selv om de ikke er organisert.

Jeg synes mulighetene er store både til å få diskutert det politiske grunnlaget skikkelig, til å lage lokale aksjoner, og til å mobilisere mange fler fordi det er mye lettere å mobilisere til ett tog.

Men all erfaring sier at noen må gå i spissen, og her har vi som parti-kamerater et spesielt ansvar. Vi ønsker å få reell enhet på grunnplanet, og vise hvilken styrke det ligger i det, derfor blir det den viktigste oppgaven i 8. mars-arbeidet nå. 8. mars er en viktig oppgave for partiet, og den mnd. som er igjen må vi alle være med å mobilisere, slik at toget blir virkelig slagkraftig. Toget er det viktigste, men vi ønsker også en stor og fin 8. mars-fest om kvelden - så ikke glem den når dere snakker med folk. Vi vet ennå ikke om det blir felles fest (av de samme som arr. toget), men uansett - fest blir det.

ENHET GIR STYRKE - la 8. mars 1979 bli et bevis på det!

KRITIKK AV KAMPUCHEA-DEMONSTRASJONEN I TRONDHEIM

Det var ca 400 i demonstrasjonen. Var det bra eller dårlig? Etter min mening var det temmelig dårlig, nesten skandaløst, fordi -alle kamerater i partiet, NKS og RU veit at vi prioriterte Kampuchea veldig høyt i denne perioden. Det prega KK i minst 14 dager. Sovjet og deres venner i Norge blei kraftig isolert. Det var en vekker for mange med illusjoner om Sovjet og deres venne i SV-ledelsen og "NKP". Når vi sammenligner 400 i toget med medlemstallet i partiet, RU og NKS i Trondheim og tenker på den prioriteringa partiet ga denne saka, så er det ikk ikke for sterkt sagt at oppmøtet var bortimot skandaløst. Det er ikke tvil om at mange partimedlemmer ikke umaka seg med å gå i denne demonstrasjonen til tross for at det var direkteiv (jeg ~~oppfordring~~ oppfatter oppfordring i KK som et direktiv til medlemmene)

Det er lenge siden vi diskuterte direktiv og demonstrasjoner, og derfor er mange medlemmer blitt slappe. Vi trenger en diskusjon om dette og innskjerping i hvert eneste lag: kamerater må vente å stå til ansvar dersom de ikke stiller opp. Dette må også gjelde i NKS og RU.

For det andre: Det er noe som ikke er så bra med vårt massearbeid for tida som vises særlig klart ved demonstrasjoner. Ta f. eks. Kvinnefronten i Trondheim som hadde medlemsmøte tidligere i ~~den~~ samme uka. Hovedtema var de internasjonale parolene 8. mars, og invasjonen blei særskilt tatt opp. Men jeg kan ikke skjønne hvordan arbeidet med å mobilisere KF's medlemmer og venner blei tatt opp og drevet på dette møtet. Jeg stiller et spørsmål til våre kvinnelige kamerater.

NKS har gjort mye bra arbeid mot invasjonen i Kampuchea og kommet på en bra politisk offensiv. Men hvor blei det av studentene i toget? Hva blei gjort for å få dem dit?

I tillegg må vi spørre hver enkelt av oss hvordan vi egentlig driver den personlige massemobiliseringa til demonstrasjoner som partiet virkelig prioriterer. Min mening er at det ut fra størrelsen av partiet og ungdomsforbunda i Trondheim så skulle det ikke være en demonstrasjon i Trondheim som partiet prioriterer der det er mindre enn 800 deltakere. Men dette krever at vi styrker den demokratiske sentralismen og driver personlig massemobilisering. For så mange kommer ikke av seg sjøl

For det tredje så syntes jeg det var en for tam demonstrasjon med lite slagordropping.

På sommerleirene er det mange kamerater som er veldig militante, vil drive marsjering og slagordropping. Vel og bra. Men straks vi forlater Stølsvang er det liksom militansen forsvinner. Jeg synes vi kunne ta ~~litt~~ litt mer av "ånden fra Stølsvang" med oss i demonstrasjonen, at vi kunne drive slagordroppinga bedre ol.

Kort sagt så synes jeg det trengs en diskusjon for å overvinne ~~klare~~ klar svikt når det gjelder den demokratiske sentralismen og demonstrasjoner, massemobiliseringa til disse demonstrasjonene og hvordan de skal gjennomføres og kommunistene sine oppgaver i dem.

Oscar

INGEN BEVILGNINGER TIL DET BORGERLIGE MILITÆRAPPARATET
VI MÅ GI OPP DEN PAROLEN

I FK for desember skriver David et innlegg mot å endre parolen om ingen bevilgninger.

David skriver: "Hvis Norge er i en rettferdig forsvarskrig støtter vi bevilgninger og kritiserer skarpt enhver unnfalldenhet. Først da veit vi om de akter å vende våpna mot inntrengerne eller folket."

Dette høres merkelig ut. Skal vi støtte bevilgninger etter at krigen har brutt ut? Da tror jeg David må ha illusjoner om borgerskapets evne til å holde ut i krigen. Nei, det vi har å si om bevilgninge eller ikke, det må vi nok si før krigen bryter ut.

David spør om kameratene i Thailand skal gå inn for å styrke voldsapparatet? Han sier at naturligvis skal de ikke det, og konkluderer med at argumentet om at vi lever i førkrigstid ikke er tilstrekkelig.

Men i Tesene på side 7 står det: Med den relativt langsomme utviklinga av klassekampen i Norge i dag er det lite som tyder på at det vil oppstå noen revolusjonær situasjon i Norge før utbruddet av en ny verdenskrig. Dette har også betydning for prioriteringa av de politiske kampooppavene."

I Thailand er det ingen langsom utviklinga av klassekampen. Det har vært våpna frigjøringskamp ei stund, det er ganske store frigjorte områder. Tesene produserer ikke argumenter for at frigjøringsbevegelsene skal gi opp kampen og støtte bevilgninger til Bangkok-hæren. Utviklinga av frigjøringskampen og de frigjorte områdene er sjølsagt til fordel for forsvaret av sjølråderetten. Tenk bare på betydninga av frigjøringsbevegelsen og de frigjorte områdene da USA gikk inn i Kampuchea ~~ix~~ 1. mai 1970.

David spør: "Når blei det ikke velegna å bruke kystvakt og luftvernet og kystfestningene mot opprør?"

Det er vel ingen som mener at slike saker ikke kan nyttes mot opprør. Jeg tror ikke det fins et eneste våpen som er slik at du kan peke på det og si. Dette er et våpen som bare kan brukes mot inntrengere, så dette kan vi med god samvittighet bevilge penger til. Men et motspørsmål ligger snublende nær: Tror David at opprørsstyrkene skal kunne opprere i kystdistrikta fordi borgerne ikke har et stort nok antall små og mellomstore båter, ~~ekk~~ eller er det fordi soldatene som skal bemanne båtene nekter å følge ordre eller til og med retter våpna den motsatte veien.

Jeg synes at David sin måte å argumentere på her viser at han lider litt av ideen om nedrustning.

Fram for SIPO, påstår David er en naturlig ~~konsekvens~~ konsekvens av at vi endrer parolen om ingen bevilgninger.

Men jeg vil ikke gå inn for alle mulige bevilgninger, og jeg vil ikke gå inn for bevilgninger til SIPO. Reint formelt faller det vel også under politiet og justisdepartementet sitt budsjett.

David har skrevet en artikkel der han kritiserer Gråtopp sitt forslag i TF. Men det er merkelig at David ikke tar opp og behandler ~~sitt~~ ~~forholdet~~ det at Sovjet kommer til å okkupere Norge og hva det skal bety for vår holdning til det borgerlige militærapparatet. Jeg oppfatter han dit hen at det ikke får noen konsekvenser for vår politikk overfor borgerhæren, og at det er oss et knusende likegyldi spørsmål hvilken tilstand det borgerlige forsvaret er til å yte motstand mot en sovjetisk invasjon.

Dette kan jeg ikke være enig med David i. Jeg mener vi må støtte bevilgninger som er egna til å øke ~~forsvarets~~ evnen til å stå mot en sovjetisk invasjon. Og dette kan vi ikke starte med etter at krigen har begynt, slik David foreslår.

Hegra-Nils

VI MÅ TA AVSTAND FRÅ INNMARSJEN I UNGARN '56!

Så vidt eg skjønar har ikkje partiet offisielt tatt stilling til innmarsjen i Ungarn i 1956. Men fleire leiande partikameratar har støtta innmarsjen, Røde Fane har trykt opp ei rad artiklar av Enver Hoxha med det samme synet, så det er ikkje å ta for hardt i å seie at AKP(m-l) "uoffisielt" støttar innmarsjen.

Eg er ikkje samd med partiet i denne saka.

1. Kvifor tek eg opp debatten no?

Det siste tiåret har bydd på fleire krenkingar av sjølvstendige nasjonar i sosialismens namn. Innmarsjen i Tsjekkoslovakia, innblandinga i Angola, Etiopia og invasjonen i Kampuchea er døme på dette. Dette har, saman med mykje av innhaldet i Bind 5 av Mao Zedongs utvalde verk, lært oss å ta alvorlegare på det nasjonale spørsmålet. Likeeins har teorien om dei tre verdene skjerpa oss. Kamerat Nils Holmberg i SKP har lært av dette. I Marxistisk Forum nr. 5/78 diskuterer han Stalin si linje etter 2. verdskrigen og konkluderer med at annekteringa av finske Karelen, det austlege Polen og Romania var feil. Desse områda som vart okkupert i 39, som ein lekk i å styrke forsvaret av Sovjet, burde ha blitt gitt tilbake etter krigen.

Kva har så dette med innmarsjen i Ungarn å gjere? Eg meiner at synet vårt på både Ungarn og dei andre sakene eg har nemnt heng i hop: Dei er døme på at vi har gått bort frå å forsvare prinsippet om nasjonal sjølvråderett. Vi lever i ei førkrigstid og då vert slike feil særleg skadelege. Om vi seier at det i visse tilfelle kan vere rett å sette den nasjonale sjølvrådetten til side, så opnar vi for sosialimperialismen, berre tenk på SVs argumentasjon: MPLA ba Kuba om hjelp og då er det ok.

2. Korleis vurdere Ungarn 56?

Eg byggjer dette på Nils Holmberg: Fredlig kontrarevolusjon, del ein, s. 151 - 164: Det var ein fascistisk leia oppreist i Ungarn. Men i åra før 56 hadde Sovjet ved fleire høve blanda seg inn i dei indre tilhøva i landet, avsett Rakosi først som statsminister og sidan som partisekretær og sett inn sine egne tilhengjarar i staden. Det var altså ei revisjonistisk regjering oppreisten retta seg mot. Denne regjeringa ba om sider Sovjet om hjelp og etter påtrykk frå KKP og andre parti marsjerte sovjethæren inn i Ungarn og slo ned opprøret. Nye revisjonistar kom i leiinga for staten og partiet.

Enver Hoxha oppsummerer dette slik: "Ved å hjelpa det ungarske

folket i striden mot imperialismen og dei indre fiendane, oppfylte Sovjetsamveldet ei høg internasjonalistisk plikt. Det gjorde ei stor teneste for sosialismen si sak og for heile den kommunistiske verdsrørsla." (Røde Fane 5/76, s. 57).

I framlegget til generallinje for den kommunistiske verdsrørsla skriv KKP: "Tilhøve mellom sosialistiske land er internasjonale tilhøve av eit nytt slag. Tilhøve mellom sosialistiske land, anten landa er store eller små, og anten dei er meir eller mindre utvikla økonomisk, må vere tufta på prinsippa om fullstendig likeverd, vyrddnad for territorial integritet, suverenitet og sjølvstende, og ikkje-innblanding i dei indre sakene ~~for~~ til kvarandre. Tilhøva må og byggja på prinsippa om gjensidig hjelp og støtte i samsvar med den proletariske internasjonalismen." (Polemikken 1, s. 41).

Eg meiner at dette utdraget frå generallinja slår beina under både den sovjetiske innmarsjen og Hoxhas lovprising. Det samme gjeld faktisk og KKP's støtte til invasjonen. Grunnen er enkel: Når ei regjering ser seg nøydd til å be om støtte ~~mot~~ eit indre opprør (sjølv om det har støtte utanlands) og når dette opprøret får oppslutning av store delar av proletariatet, så er det eit prov på at regjeringa ikkje har folket med seg. I så fall kan ikkje noko anna land gripe inn med militærmakt for å redde regjeringa. Dette må, så vidt eg kan skjønne, gjelde både kapitalistiske og sosialistiske land. Noko heilt anna er det sjølv sagt om landet er utsett for utanlandsk aggresjon, då meiner eg det er greitt å støtte regjeringa, også med militærmakt. Det ~~betyr~~ at eg ikkje meiner at Kina gjorde ein feil då dei sende frivillige til Korea i 1950, tvert om, denne hjelpa mot USA-imperialismen var både rett og nødvendig.

Men i tilfellet Ungarn var innmarsjen eit ~~brøt~~brøt på prinsippet om nasjonal sjølvråderett og det kan ikkje forsvarast.

I dag nyttar sosialimperialismen seg av ein argumentasjon som overordnar det dei kallar "proletarisk internasjonalisme" over nasjonane sin rett til å bestemme si eiga utvikling. Vi ser det i Etiopia, i Angola og i Kampuchea. Det er nødvendig med ein grenseopp- gang mot dette. Då kjem vi ikkje utanom ei omvurdering av Ungarn. Eg oppmodar kamratar som er usamde med meg om å svare.

Tambarskjelve.

SAMFUNNMESSIG PRODUKSJON ?

Vi følger opp diskusjonen fra desember FK med et nytt innlegg

om Samfunnsmessig produksjon og merverdi.

Vi mener at ~~indag~~ er all produksjon for marked samfunnsmessig. Vi har tatt utgangspunkt i kap.6 i "Lærebok i politisk økonomi" s 104. Her står det om hvilke konsekvenser den maskinelle storproduksjonen fikk for de samfunnsmessige produksjons forholdene. Punkt 1, produksjonen konsentrerte seg i storbedrifter, og at maskinen i seg selv krevde felles arbeid av mange arbeidere. Punkt 2, går på den samf.messige arbeidsdelinga, og at de enkelte bransjene blir mer og mer avhengig av hverandre. Punkt 3 tar for seg utviklinga av markede, fra små, lokale til store nasjonale og internasjonale. 4, Arbeiderens personlige avhengighet forandres til fritt lønnsarbeid og mobile befolkningsmasser. 5, Danninga av industristeder og storbyer, og at skillelinjene mellom kapitalistklassen og lønnsarbeiderklassen blir skarpere og klarere. Ut i fra dette vil vi si at samf. prod, er prod. av og for et samfunn.

For et samfunn forutsetter et marked. Utviklinga har gått via naturalhusholdning og byttehandel gårdene i mellom, til spesialisering i større skala og til dagens fabrikker. Den tekniske utviklinga, muliggjorde en masseproduksjon som samtidig var avhengig av et større marked - og et utbygd kommunikasjonsnett for å få omsatt varene. Den samfunnsmessige produksjon griper stadig om seg. Færre og færre ting blir f.eks. produsert i hjemmet.

Av et samfunn. Selv den minste produsent er i dag nødt til å gjøre stor bruk av samfunnet- skomakeren kjøper ferdigsåler, har maskiner til sveisig, spesialverktøy osv. Slik har også skomakerens arbeid fått en mer samfunnsmessig karakter. Men likevel ikke samfunnsmessig nok, og derfor sakker han stadig akterut.

Det er ikke antallet mennesker i produksjonen som er avgjørende, og vi kan ikke sette skillet mellom småprod. og storprod. F. eks er det ikke samfunnsmessig produksjon om en gjeng bygger et privathus på dugnad. Produksjonen av verktøy, materiale osv er samfunnsmessig, men produksjonen av huset blir først samfunnsmessig hvis de alikevel bestemmer seg for å selge huset.

Fordi alt arbeid i dag får mer og mer samfunnsmessig karakter, skjerpes den grunnleggende motsigelsen mellom produksjonens samfunnsmessige karakter og den private tilegnelsen. Denne motsigelse løses først under sosialismen.

Så til neste motsigelse- Hvordan finner vi fram til merverdien ?

Pol .øk. s110 "Merverdien er den verdi som skapes av lønnsarbeiderens arbeid, ut over verdien av hans arbeidskraft, og som kapitalisten tilegner seg uten vederlag." Verdien på arbeidskrafta er det som skal til for å underholde og reprodusere arbeideren og hans familie. Konkret- hva vil dette si i dag. Noen mente verdien på arbeidskrafta = bruttolønna, Dette ble begrunna med 1) Kapitaliste disponerer ikke over skatte-inntektene. 2) Kapitalistens utgifter til arbeider lønninger inkluderer bruttolønna. Ut fra dette får vi at store deler av den ikke-produktive sektoren ikke drives av merverdien, men av lønningene.

Vi mener prisen på arbeidskrafta = nettolønna. Det er det arbeideren faktisk får (~~nettolønna~~). De direkte skattene har han ingen råderett over. Det er nettoinntekta han forbruker for og underholde og reprodusere seg sjøl. Inntektsskatten må regnes til en del av mervedien. Kapitalistene disponerer ikke på langt nær over hele merverdien. En stor del går til staten. En del bruker staten sjøl som kapital (f.eks. investeringene i statøil), en del går til "samfunns goder" sånn som helsevesen, skoler osv. Dette tjener både folket og kapitalistene

FY

Jeg mener at partifolk har skylda for at Rød Fronten ble splitta i 2. valg-omgang, i o gmed at utrolig mange partifolk stemte Grønt Gras istedet for å boikotte.

Ei oppfordring fra RF-kandidaten om å boikotte, mener jeg er direktiv, i allefall til partifolk som ikke har vært med på å diskutere taktikken denne gangen.

De klarte også å få med seg mange sympatisører som vi hadde hatt muligheten til å få til å boikotte, hvis de da ikke hadde sett partifolka som sto i kø for å stemme, og som direkte oppfordra folk til å stemme Grønt Gras.

Jeg tror personlig at RF tapte mye på splittelsa, for vi har brukt dette aktivt mot SOS-fronten tidligere. De burde boikotta, og tatt opp evt. motsigelser innad seinere.

"ANNE".

NATO-PAROLE 1. MAI

I avdelinga vår var det stort flertall for "NATO UT AV NORGE" som hovedparole 1. mai. NATO er en trussel mot Norge, har stor militær innflytelse og driver militærøvelser på norsk jord. USA har dessuten stor økonomisk kontroll i landet vårt. Når vi sier at vi kjemper mot begge supermakter kan vi ikke ha tre paroler mot Sovjet og ingen mot USA.

Ved å utelate NATO som hovedparole gir vi folk illusjoner om at NATO ikke er så farlig. Noen i avd. mente at NATO kan hjelpe oss med å kaste ut Sovjet, andre at vi bør være medlem i NATO, for NATO-medlemskap kan utsette krigen.

Jeg mener at motsigelsen på NATO-parole 1. mai egentlig bunner i motsigelsen: ER DET EN FORDEL Å VÆRE MEDLEM AV NATO PÅ DET NÅVÆRENDE TIDSPUNKT?

"Trine"

10 ARGUMENTER MOT TEORIEN OM AT DET ER KOSTNADENE OG LØNNA TIL ARBEIDERKLASSEN SOM ER ÅRSÅK TIL KRISA

1. Krisa skyldes ikke at kostnadene og lønningene er for store, men at det produseres mer varer enn det folk har råd til å kjøpe. Det produseres mer varer enn det er marked for å avta. Tilbud er større enn etterspørsel. Det betyr at det ikke er ei kostnads-krise, men ei overproduksjonskrise.

2. Hvis kostnadene og lønningene var årsaken til kriser ville den kommet for lenge siden. Reallønna har ikke steget spesielt mye de siste åra.

3. Hvis kostnadene og lønningene var årsak til krisa ville krisa ramme høyt-lønnsindustrien. Det er ikke tilfelle, krisa er like omfattende i industri med lave lønninger. Krisa er mest omfattende i de områder der det er minst marked og størst konkurranse.

4. Hvis lønningene og kostnadene var årsaken til krisa ville krisa vært mest omfattende i land med de høyeste kostnader og lønninger. Det er ikke tilfelle. Krisa er mer omfattende i land med lavere lønn enn Norge, f.eks. England, Japan m.m.

5. Når vi får lavere lønn så vil det redusere kjøpekrafta i Norge. Det vil ramme de bedrifter som produserer for et innenlandsmarked. Det vil øke omfanget av krisa.

6. Teorien om de høye løn-inger og kostnader hevder at en reduksjon av lønningene fremmer konkurranseevnen og øker eksporten. En slik teori har som konsekvens at andre arbeidere må bli arbeidsledige. Det vil bety at arbeidere i forskjellige land skal konkurrere om å redusere hverandres lønninger og levestandard. Dette vil bety en ytterligere svekking av det internasjonale marked og en styrking av krisa.

.....forts. s.

10 argumenter..... fortsettes

7. Vi må ikke gå på den teorien med sammenblanding av begrepene kostnader og lønn. Lønningene utgjør bare ca. 23% av det en industribedrift har av utgifter totalt. Kostnadene kan deles opp i mange deler som f.eks. profitt og overskudd til kapitalisten, til bankene og handelskapitalisten. Det er utgifter til Staten, til reklame o.s.v. Det er utgifter til råvarer, energi og andre driftsmidler.

8. Det er gjort forsøk på å koble sammen utenlandsgjelda og lønningene i Norge. Dette er løgn som tilbakevises ved hjelp av statistikk. Lån i utlandet har ikke blitt brukt til lønninger, men i hovedsak til spekulasjon i skipsfart og til store investeringer i olje.

9. Årsaken til nedleggelsen av bedrifter og virksomheter skyldes ikke kostnader og lønn. Men årsaken er jakten på maksimal profitt som styrer investeringer, og bestemmer hvor kapital skal brukes. Det fører til nedleggerlser av småindustri og industri i utkantstrøk som ofte er lavtlønnet. Dette skjer på grunn av satsing i f.eks. oljevirkosomhet.

10. Arbeiderklassen har intet ansvar for krisa. Arbeiderklassen og folket er ikke årsak til krisa og skal heller ikke bære byrdene for den. Bare proletarietets diktatur og sosialismen kan løse krisa.

"Aktivist i kampen mot lønnsstoppen".

ER DET HAP FOR MEG ?

Underteiknande er eit "vanleg" partimedlem; gift, har barn, bae ektefeller i full jobb og bae organiserte i partiet. Underteiknande sit som leiar for ei avdeling.

Å arbeide politisk har vore hardt gjennom mange år, men som oftest har dei positive

sidene vore dei viktigaste. Men no er det ikkje slik lenger. Kvifor? Er det meg det er noko gale med? Eller rettare: er det berre meg det er noko gale med?

Eg har foretatt ei kalkyle over talet på timar eg må bruke til politikk for å takle oppgåvene i januar måned. (Herunder går partimøte, tid til førebuing og for utlevering av dagsorden, deltaking i KK sal, samt aksjonsveke for KK). Nøkternt rekna 80 timar! - Ei forlenging av vanleg arbeidsdag (5 dagers veke) med minst 3 timar kvar dag.

Rett nok er januar ekstra ille, men i februar har eg til no oversyn over 60 timar. Og tur ikkje at tid til massearbeid utover 4 timar i kvar aksjonsveke er rekna med. Og trur ikkje at møte i fagforeninga el.l. er rekna med. Nei, berre "reint og raudt", eksklusivt partiarbeid inngår i rekneskapen. Når skal eg forresten få tid til å gå på fagforeningsmøte? Eller når skal eg kunne stikke ein tur innom ein arbeidskamerat?

Kanskje bør eg slutte å jobbe sivilt og gå over til heiltidsrevolusjonær. I det minste bør eg nok flytje frå kone og barn, for dei vert jo berre ei ekstra byrde.

KVA SKAL EG GJERA? Slutte å jobbe, skilje meg frå familien, eller gå ut av avdelingsstyret?? HJELP! Eg er kanskje særleg hardt belasta, kanskje eg gjer alle oppgåvene i styret? Nei, seier eit samla avdelingsstyre - og dei legg til: "vi har det ikkje så mykje enklare vi andre heller." Er styret som heilskap ekstra byråkratiske då? Nei, storparten av oppgåvene er pålagt oss frå høgere organ i form av obligatoriske møte o.l. Akkurat som for dei andre avd.styra rundt om!

Fire spørsmål til leiandre organ til slutt:

1. Trur de at folk som er i full jobb klarar eit slikt kjøer som de no legg opp til?
2. Korleis trur de at avd. skal kunne ta opp lokale saker eller problem i avd. t.d. med dette kjøret?

forts.... ER DET HÅP FOR MEG

3. Trur de at partimedlemma får særleg tid til massearbeid (innsamling av pengar til KK, abb.verving m.a.) med dette kjøret?

4. Har de tenkt å innføre den gode, gamle "krigskommunismen" på nytt.

JESPER

Red.vil følge opp denne diskusjonen i neste nummer.Vi ber om at flere, særlig folk som er avd.formenn eller sitter i avd.styre ,kaster seg inn i denne diskusjonen som tar opp viktige sider ved partiets arbeidsstil nå.

